

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 266.151 van 24 maart 2026  
in de zaak A. 244.801/IX-10.658**

In zake: de UNIVERSITEIT GENT  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Sabien Lust  
kantoor houdend te 8310 Brugge  
Akkerstraat 17  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

N.K.

---

*I. Voorwerp van het cassatieberoep*

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 5 mei 2025, strekt tot de nietigverklaring van arrest RSTVB-2425-0637 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van 31 maart 2025.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij beschikking nr. 16.327 van 23 juni 2025 is het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Daniël Plas heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft gevraagd dat de procedure wordt voortgezet.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 maart 2026.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sabien Lust, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Daniël Plas heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De feitelijke gegevens van de zaak, zoals weergegeven in het arrest van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, kunnen als volgt worden samengevat.

3.2. Verweerster schrijft zich voor het academiejaar 2024-2025 in bij de UGent in de opleiding ‘Bachelor of science in de bio-ingenieurswetenschappen’. Deze hogeronderwijsinstelling weigert de inschrijving van verweerster omdat zij bij de vorige inschrijving tijdens het academiejaar 2023-2024 voor dezelfde opleiding aan een andere hogeronderwijsinstelling, voor minder dan 20% van de opgenomen studiepunten was geslaagd.

Verweerster stelt hiertegen bestuurlijk beroep in.

Met een e-mail van 13 september 2024 deelt de UGent aan verweerster mee dat alsnog toelating wordt verleend om zich in te schrijven voor de opleiding tijdens het academiejaar 2024-2025.

Met een e-mail van 7 november 2024 deelt de studentenadministratie van de UGent verweerster mee dat de inschrijving voor het academiejaar 2024-2025 wordt beschouwd als een tweede inschrijving voor dezelfde opleiding. Om die reden moet verweerster op het einde van dat academiejaar voor de bacheloropleiding een studierendement van 100% behalen op het initiële vakkenpakket.

Verweerster stelt vervolgens op 12 november 2024 een bestuurlijk beroep in bij de beroepsinstantie van de UGent, “institutionele beroepscommissie” genoemd. Op 19 november 2024 verklaart de institutionele beroepscommissie het beroep onontvankelijk. De beroepsinstantie oordeelt, in essentie, “dat de voorwaarde dat de studente bij haar tweede inschrijving dient te slagen voor alle vakken die ze bij haar eerste inschrijving opnam, rechtstreeks voortvloeit uit het decreet en zodoende geen beslissing is die überhaupt voor intern beroep vatbaar is”. In ondergeschikte orde is het beroep nog steeds onontvankelijk volgens de beroepsinstantie, omdat het is ingesteld buiten de “decretaal bindende beroepstermijn” van zeven kalenderdagen.

3.3. Bij arrest RSTVB-2425-0637 van 31 maart 2025 vernietigt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen de voormelde beslissing van de institutionele beroepscommissie van 19 november 2024. Dat is het thans bestreden arrest.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *A. Eerste middel*

###### *Uiteenzetting van het middel*

4. Het eerste middel is genomen uit de schending “van artikel II.246 § 3 Codex Hoger Onderwijs en artikel II.285 al. 2 jo. artikel I.3, 69°, f Codex Hoger Onderwijs, en van artikel 81 § 1 jo. artikel 24 § 1, 1° en § 9 OER 2024-25”:

“Doordat, eerste onderdeel, het bestreden arrest beslist dat de Institutionele beroepscommissie van verzoekster krachtens artikel 24 § 9 en 81 § 1 OER 2024-25 wel degelijk uitspraak kan doen over een intern beroep gericht tegen de zogenaamde ‘drempelvoorwaarde’ die decretaal wordt opgelegd door artikel II.246 § 3 al. 2 Codex Hoger Onderwijs en is overgenomen in artikel 24 § 1, 1° OER 2024-25, nu dit volgens het arrest een ‘bindende voorwaarde’ is zoals alle bindende voorwaarden,

Terwijl artikel 24 § 9 en artikel 81 § 1 OER 2024-25 enkel een intern beroep voorzien tegen bindende voorwaarden die worden opgelegd door de UGent zelf, maar niet tegen de zogenaamde ‘drempelvoorwaarde’, die niet door de UGent wordt opgelegd maar volgt uit de toepassing van artikel II.246 § 3 Codex Hoger Onderwijs zelf.

En doordat, tweede onderdeel, het arrest de voorwaarde als voorzien in artikel 246 § 3 al. 2 Codex Hoger Onderwijs beschouwt als een studievoortgangsbepaling als bedoeld in artikel I.3, 69° f Codex Hoger Onderwijs, die mitsdien onder de bevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen valt,

Terwijl een studievoortgangsbepaling als bedoeld in artikel I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs het bestaan van een beslissing veronderstelt waarbij bovendien, wat artikel I.3, 69 f betreft, een individuele maatregel wordt opgelegd. De voorwaarde als bedoeld in artikel II.246 § 3 al. 2 Codex Hoger Onderwijs geldt evenwel van rechtswege door de toepassing van het decreet zelf, zonder dat daartoe een beslissing moet worden genomen, en is bovendien geen individuele maatregel maar een algemene maatregel die van toepassing is voor een onbepaald aantal studenten.”

Met betrekking tot het *eerste middelonderdeel* merkt verzoekster op dat zij in haar onderwijs- en examenreglement 2024-2025 (“OER 2024-25”) uitdrukkelijk niet over ‘bindende voorwaarde’ spreekt – wat inhoudt dat ze door de UGent zelf aan een student kan worden opgelegd en dat zij de inhoud vrij kan bepalen – maar over ‘drempelvoorwaarde’, omdat de bedoelde voorwaarde

decretaal is opgelegd en alle studenten er krachtens de werking zelf van artikel II.246, § 3, van de Codex Hoger Onderwijs (CHO) zonder meer aan zijn onderworpen.

Noch artikel 24, § 9, OER 2024-25 noch artikel 81, § 1, OER 2024-25 voorzien dus in een mogelijkheid van intern beroep tegen de drempelvoorwaarde als bedoeld in artikel 24, § 1, 1°, OER 2024-25, nu deze drempelvoorwaarde voor de toepassing van het OER niet wordt beschouwd als een bindende voorwaarde in de zin van het OER. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen schendt dan ook genoemde bepalingen door de litigieuze studievoortgangsmaatregel ook voor de toepassing van het OER te definiëren als een bindende voorwaarde, en aldus te beslissen dat uit artikel 24, § 9, en artikel 81, § 1, OER wel kan worden afgeleid dat tegen de litigieuze studievoortgangsmaatregel een intern beroep mogelijk is.

In het *tweede middelonderdeel* betoogt verzoekster dat er maar sprake kan zijn van een bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen aanvechtbare studievoortgangsbepaling in de zin van artikel II.285 CHO, wanneer er sprake is van een beslissing, waarbij aangenomen moet worden dat die beslissing bovendien moet uitgaan van een orgaan van de hogeronderwijsinstelling die als verwerende partij optreedt in die procedure.

Welnu, of een student onderworpen is aan de drempelvoorwaarde als voorzien in artikel 24, § 1, 1°, OER 2024-25 en in artikel II.246, § 3, tweede lid, CHO of niet, wordt niet opgelegd door de hogeronderwijsinstellingen zelf en hangt dus niet af van een beslissing van de onderwijsinstelling waar de student is ingeschreven. Het is een decretaal opgelegde maatregel. Dat die maatregel geldt voor een student, is het loutere gevolg van het feit dat die student onder het toepassingsgebied van artikel II.246 § 3, tweede lid, CHO valt, maar niet van een beslissing van de onderwijsinstelling waarin die student is ingeschreven. Er is dan ook geen sprake van een door een instelling “opgelegde” maatregel noch van een “beslissing” waarbij die maatregel wordt opgelegd, zodat er ook geen sprake

kan zijn van een studievoortgangsbeslissing. Door de maatregel bedoeld in artikel II.246, § 3, tweede lid, CHO toch te beschouwen als een studievoortgangsbeslissing en zich bevoegd te achten voor een beroep tegen de gelding van die maatregel in een individueel geval, miskent het bestreden arrest dus artikel II.285, tweede lid, j° artikel I.3, 69°, f, CHO.

Bovendien betreft een studievoortgangsbeslissing als bedoeld in artikel I.3, 69°, f, CHO een individuele maatregel van studievoortgangsbewaking. De litigieuze studievoortgangsbewakingsmaatregel is evenwel geen individuele maatregel, maar een algemeen geldende maatregel die zonder meer en van rechtswege geldt voor alle studenten die een eerste inschrijving hebben genomen in een initiële bacheloropleiding, en dus voor een onbepaald aantal studenten. Nu er aldus geen sprake is van een individuele maatregel, kan het feit dat een student onder het toepassingsgebied van artikel II.246, § 3, eerste tot derde lid, CHO valt dan ook niet worden beschouwd als een studievoortgangsbeslissing die onder de bevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen valt. Ook door hierover anders te beslissen, schendt het bestreden arrest artikel II.285, tweede lid, j° artikel I.3, 69°, f, CHO.

### *Beoordeling*

#### *a. in het middel aangevoerde bepalingen*

5. Artikel II.285, CHO luidt, voor zoveel als hier van belang:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbeslissingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure. [...]”

Artikel I.3, inleidende zin en 69°, inleidende zin en f, CHO luidt:

“Voor de toepassing van deze codificatie wordt verstaan onder:  
69° studievoortgangsbeslissing: 1 van de volgende beslissingen:  
f) het opleggen van een individuele maatregel van studievoortgangsbewaking, bedoeld in artikel II.246, § 1 tot en met § 6, § 8 en § 9.”

Artikel II.246, §§ 1 tot 9, CHO luidt:

“§ 1. Voor een student aan wie verplichte remediëring als vermeld in artikel II.188/1, § 3, tweede en derde lid, werd opgelegd, gelden de maatregelen van studievoortgangsbewaking, vermeld in het tweede, het derde en het vierde lid.

Als een student niet heeft deelgenomen aan de hem opgelegde verplichte remediëring, kan de instelling hiermee rekening houden bij zijn deliberatie. Als een student niet heeft deelgenomen aan de hem opgelegde verplichte remediëring, kan de instelling bindende voorwaarden opleggen.

Als een student een opgelegde bindende voorwaarde niet naleeft, kan de inschrijving van deze student een volgend academiejaar geweigerd worden door dezelfde instelling waar de bindende voorwaarde is opgelegd.

§ 2. Voor een student in het hoger beroepsonderwijs gelden de maatregelen van studievoortgangsbewaking, vermeld in het tweede en het derde lid.

Als een student geen 60% van de ingeschreven studiepunten van een opleiding van het hoger beroepsonderwijs verworven heeft in een vorig academiejaar, kan bij een inschrijving in een opleiding van het hoger beroepsonderwijs aan dezelfde of een andere instelling de instelling aan die student een bindende voorwaarde opleggen.

Als een student een opgelegde bindende voorwaarde niet naleeft, kan de inschrijving van de student een volgend academiejaar geweigerd worden door dezelfde instelling waar de bindende voorwaarde is opgelegd.

§ 3. Voor een student die bij elke eerste inschrijving in een bepaalde initiële bacheloropleiding geen creditbewijs of deliberatiecijfer heeft verworven of geen tolerantie heeft ingezet voor alle opgenomen opleidingsonderdelen van die inschrijving, gelden de maatregelen van studievoortgangsbewaking, vermeld in het tweede tot en met het vierde lid.

Als een student na zijn eerste inschrijving geen creditbewijs of deliberatiecijfer heeft verworven of geen tolerantie heeft ingezet voor alle opgenomen opleidingsonderdelen moet hij deze bij zijn tweede inschrijving in een volgend academiejaar in dezelfde opleiding verwerven. Deze bepaling blijft gelden als een student een keuzeopleidingsonderdeel bij zijn tweede inschrijving heeft vervangen door een ander keuzeopleidingsonderdeel. Deze bepaling geldt niet als een student van afstudeerrichting of van onderwijsvak als vermeld in artikel II.113, verandert.

Als een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde, kan hij zich niet opnieuw inschrijven in de desbetreffende opleiding.

Als een student na zijn eerste inschrijving een studierendement behaalt waaruit blijkt dat een volgende inschrijving in deze opleiding geen positief

resultaat zal opleveren, kan de instelling de inschrijving in dezelfde initiële bacheloropleiding weigeren. De instelling bepaalt autonoom de grens vanaf wanneer een inschrijving kan geweigerd worden en legt dit vast in het onderwijsreglement.

§ 4. Voor een student die niet in een opleiding van het hoger beroepsonderwijs is ingeschreven, gelden de maatregelen van studievoortgangsbewaking, vermeld in het tweede tot en met het vierde lid.

Als een student geen 60% van de ingeschreven studiepunten verworven heeft in een vorig academiejaar, kan bij een nieuwe inschrijving aan eenzelfde of andere instelling de instelling een bindende voorwaarde opleggen. Als een student na twee inschrijvingen voor een opleidingsonderdeel geen creditbewijs of deliberatiecijfer verworven heeft of geen tolerantie ingezet heeft voor het betrokken opleidingsonderdeel, kan een volgende inschrijving geweigerd worden of kan bij een nieuwe inschrijving in dezelfde opleiding aan dezelfde instelling de instelling aan die student een bindende voorwaarde opleggen.

Als een student een opgelegde bindende voorwaarde niet naleeft, kan de inschrijving van deze student een volgend academiejaar geweigerd worden door dezelfde instelling waar de bindende voorwaarde is opgelegd.

§ 5. Als uit de gegevens van het individueel dossier van een student blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren kan een instelling de inschrijving van de student op gemotiveerde wijze weigeren.

§ 6. De bindende voorwaarden die een instelling kan opleggen overeenkomstig dit artikel, worden autonoom bepaald door de instelling. Een instelling kan afwijken van het opleggen van een bindende voorwaarde of van het weigeren van een inschrijving van een student overeenkomstig dit artikel indien een student overmacht of bijzondere individuele omstandigheden kan aantonen.

§ 7. De maatregelen van studievoortgangsbewaking worden opgenomen in het onderwijsreglement, evenals de wijze waarop overmacht en bijzondere individuele omstandigheden kunnen worden ingeroepen.

§ 8. De student van wie de inschrijving in een bepaalde opleiding is geweigerd conform paragraaf 3, derde lid, kan zich opnieuw inschrijven in dezelfde opleiding als hij na de weigering tot inschrijving een diploma van het hoger onderwijs heeft verworven, of na een wachttijd van zes academiejaren die volgen op het academiejaar waarin de inschrijving is geweigerd.

§ 9. De instelling kan in bijzondere gevallen en op objectieve gronden de stage of een ander praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig beëindigen, als een student door zijn gedragingen blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een beroep waartoe de opleiding die hij volgt, hem opleidt.

De student van wie de stage of het praktische opleidingsonderdeel met toepassing van het eerste lid is beëindigd, heeft geen recht op een tweede examenkans als vermeld in artikel II.223.

De beslissing om een stage of praktisch opleidingsonderdeel vroegtijdig te beëindigen, wordt omstandig gemotiveerd.”

6. Artikel 81, § 1, eerste lid, OER 2024-25 luidt, voor zoveel als hier van belang:

“Studenten die oordelen dat een henzelf betreffende ongunstige [...] beslissing inzake het opleggen van bindende voorwaarden of een weigering tot inschrijving overeenkomstig artikel 24 van onderhavig reglement [...] is aangetast door een schending van het recht, kunnen beroep instellen bij de Institutionele Beroepscommissie.”

Artikel 24, §§ 1 en 9, OER 2024-25 luidt:

“§ 1. Drempelvoorwaarden, bindende voorwaarden en weigering tot inschrijving bij diplomadoelcontracten:

1° Drempelvoorwaarden bij elke eerste inschrijving in het eerste modeltrajectjaar van een initiële bacheloropleiding:

Als een student:

1. na de eerste inschrijving geen creditbewijs heeft verworven voor alle opgenomen opleidingsonderdelen van het initieel vakkenpakket (cf. artikel 30 § 4, 1°) of
2. niet werd gedelibereerd voor het eerste deliberatiepakket conform artikel 67 § 2,

moet deze bij de tweede inschrijving in een volgend academiejaar in dezelfde opleiding of gemeenschappelijk aanloopstuk voor alle resterende opleidingsonderdelen uit het initieel vakkenpakket dat deze student bij de eerste inschrijving opnam en die behoren tot het eerste deliberatiepakket van het voltijdse modeltraject van de bacheloropleiding een credit behalen dan wel gedelibereerd worden.

Drempelvoorwaarden bij laattijdige inschrijving of heroriëntering waardoor de student bij de eerste inschrijving in een initiële bacheloropleiding niet alle vakken van het eerste deliberatiepakket kan opnemen:

De student moet:

1. bij de tweede inschrijving in een volgend academiejaar in dezelfde opleiding of gemeenschappelijk aanloopstuk bovenop het initieel vakkenpakket alle resterende vakken van het eerste deliberatiepakket opnemen.
2. voor deze resterende vakken van de tweede inschrijving binnen de twee inschrijvingsjaren (nl. het jaar van de tweede inschrijving en het daaropvolgende inschrijvingsjaar) een credit behalen dan wel gedelibereerd worden.

Als een student niet voldoet aan deze drempelvoorwaarde, wordt een volgende inschrijving via een diplomadoelcontract voor dezelfde opleiding, voor het desbetreffende gemeenschappelijk aanloopstuk of voor een inschrijving via creditdoelcontract voor de betreffende opleidingsonderdelen, geweigerd.

Deze bepaling blijft gelden als een student een keuzeopleidingsonderdeel bij de tweede inschrijving in dezelfde bacheloropleiding heeft vervangen door een ander keuzeopleidingsonderdeel.

Deze bepaling geldt niet wanneer een student van afstudeerrichting of van talencombinatie (binnen de bachelor taal- en letterkunde of bachelor toegepaste taalkunde) verandert.

2° Bindende voorwaarden: Indien de student voor minder dan 50% van de opgenomen studiepunten credits behaalt (d.i. een studierendement van minder dan 50%), zal bij de eerstvolgende inschrijving voor dezelfde opleiding een bindende voorwaarde worden opgelegd. De studievoortgang wordt afzonderlijk per opleiding berekend (bv. bachelor, master, schakelprogramma ...) conform het opleidingsaanbod zoals vastgelegd in artikel 36.

- De inhoud van de bindende voorwaarde wordt bepaald in het Onderwijs- en examenreglement geldig voor het academiejaar waarin de student een volgende keer inschrijft voor dezelfde opleiding.

In het academiejaar 2024-25 houdt de bindende voorwaarde in dat de student voor minstens 50% van de opgenomen studiepunten credits moet behalen. De studievoortgang wordt afzonderlijk per opleiding berekend (bv. bachelor, master, schakelprogramma ...) conform het opleidingsaanbod zoals vastgelegd in artikel 36.

- Wanneer de student vervolgens niet voldoet aan de bovenvermelde bindende voorwaarde, wordt een volgende inschrijving via een diplomadoelcontract voor dezelfde opleiding geweigerd.

[...]

§ 9. Tegen het opleggen van bindende voorwaarden alsook tegen weigering tot inschrijving, kan jaarlijks conform artikel 81 beroep worden aangetekend bij de Institutionele Beroepscommissie die omwille van overmacht of uitzonderlijke individuele omstandigheden in hoofde van de betrokken student de inschrijving alsnog kan toestaan. Ingeval de institutionele beroepscommissie aldus een weigeringsbeslissing ongedaan maakt, kan ze daarbij bindende voorwaarden opleggen.”

#### *b. tweede middelonderdeel*

7. In het tweede middelonderdeel van het eerste middel betwist verzoekster dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen kennis mag nemen van het beroep, omdat geen studievoortgangsbeslissing voorligt. Het is passend om dit middelonderdeel eerst te onderzoeken.

8. In het bestreden arrest heeft de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen over zijn bevoegdheid om kennis te nemen van het geschil het volgende overwogen (voetnoten zijn weggelaten):

“De Raad beschikt over een toegewezen bevoegdheid. Hij is met name bevoegd om, de teruggave van leerkrediet terzijde gelaten, uitspraak te doen over beroepen die betrekking hebben op ‘studievoortgangsbepalingen’, zoals omschreven in artikel I.3, 69° CHO.

Artikel I.3, 69° CHO bevat een exhaustieve lijst. De Raad is dan ook enkel bevoegd om kennis te nemen van een beroep tegen een beslissing die onder één van de categorieën valt die in artikel I.3, 69° CHO opgesomd worden. Eén van deze categorieën is ‘het opleggen van een individuele maatregel van studievoortgangsbewaking, bedoeld in artikel II.246, § 1 tot en met § 6, § 8 en § 9 CHO’ (artikel I.3, 69°, f) CHO).

In artikel II.246, § 3, tweede en derde lid CHO zijn vervolgens voor een student die voor de eerste keer ingeschreven is in een initiële bacheloropleiding, de volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking opgenomen: als een student na zijn eerste inschrijving geen creditbewijs of deliberatiecijfer heeft verworven of geen tolerantie heeft ingezet voor alle opgenomen opleidingsonderdelen, moet hij deze bij zijn tweede inschrijving in een volgend academiejaar in dezelfde opleiding verwerven;

als een student niet voldoet aan deze bindende voorwaarde, kan hij zich niet opnieuw inschrijven in de desbetreffende opleiding.

Deze decretale bepalingen zijn duidelijk en dus niet voor interpretatie vatbaar. Een student die zich in deze situatie bevindt, wordt dus in een tweede academiejaar onderworpen aan een bindende voorwaarde en zal na het tweede academiejaar desgevallend geweigerd worden om opnieuw in te schrijven.

Voor zover als nodig stelt de Raad nog vast dat ook de parlementaire voorbereiding geen enkele indicatie geeft dat, wat de decreetgever in artikel 246, § 3, tweede en derde lid CHO als ‘bindende voorwaarde’ benoemt, daarmee iets anders bedoeld zou worden dan de maatregelen die hij elders in de CHO met ‘bindende voorwaarde’ aanduidt.

Dat de ‘drempelwaarde’ of ‘mijlpaal’ die is opgenomen in artikel II.246, § 3, tweede lid CHO, een bindende voorwaarde is, blijkt dan ook uit andere decretale bepalingen. Zo verwijst de decreetgever in artikel II.200, § 6 CHO verschillende keren naar ‘een bindende voorwaarde, als vermeld in artikel II.246, § 1, derde lid, § 3, tweede lid, en § 4, tweede en derde lid’.

De hogeronderwijsinstelling stelt vervolgens een onderwijsreglement op dat minstens de interne beroepsprocedure bevat voor het opleggen van een in artikel II.246 CHO bedoelde maatregel van studievoortgangsbewaking (artikel II.221, § 1, 15°, d) CHO).

Uit de artikelen 24, § 9 en 81, § 1 OER van de verwerende partij blijkt dan ook dat tegen het opleggen van een bindende voorwaarde intern beroep kan worden aangetekend.

In dit geval tekent de verzoekende partij intern beroep aan tegen de ‘beslissing om (haar) voor academiejaar 2024/25 de specifieke voorwaarde op te leggen van 100% studierendement’ [...].

Daarmee bedoelt de verzoekende partij de voorwaarde die volgt uit artikel II.246, § 3 CHO. Uit de interne beroepsbeslissing blijkt dat ook de interne beroepsinstantie dit op deze manier heeft begrepen. De verwerende partij bevestigt dit ook tijdens de zitting.

De interne beroepsinstantie besluit evenwel dat tegen de maatregel van artikel II.246, § 3 CHO die bij de hogeronderwijsinstelling gedefinieerd wordt als ‘drempelvoorwaarde’, geen beroep mogelijk is, omdat: de drempelvoorwaarde geen bindende voorwaarde is zoals bedoeld in de artikelen 24, § 9 en 81, § 1 OER ; en [...]

Omdat de voorwaarde rechtstreeks voortvloeit uit het decreet en dus geen beslissing is die vatbaar is voor intern beroep, besluit de interne beroepsinstantie dat het beroep om die reden onontvankelijk is.

Het eerste motief kan echter niet standhouden, omdat de ‘drempelvoorwaarde’ wel degelijk een bindende voorwaarde is, zoals de Raad al heeft gesteld.

[...]

Los van de vraag of de bindende voorwaarde in dit geval rechtstreeks volgt uit artikel II.246, § 3 CHO, geldt dat dus ook voor de bindende voorwaarde die de hogeronderwijsinstelling overeenkomstig artikel II.246, § 3, tweede lid CHO aan een student oplegt, omdat ook in dat geval het gaat om een bindende voorwaarde die opgelegd is ‘overeenkomstig’ artikel II.246 CHO. Dat uit artikel II.246, § 6, eerste zin CHO volgt dat de hogeronderwijsinstelling (andere) bindende voorwaarden overeenkomstig dit artikel autonoom kan bepalen, doet daar geen afbreuk aan.

De interne beroepsinstantie heeft dan ook ten onrechte besloten dat het intern beroep onontvankelijk is. De beslissing om de verzoekende partij in te schrijven op grond van artikel II.246, § 3, tweede lid CHO, legt immers wel een bindende voorwaarde op die een aanvechtbare studievoortgangsbepaling is.”

9. De Raad van State valt deze beoordeling volledig bij en maakt ze zich eigen.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen doet overeenkomstig artikel II.285 CHO als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten worden ingesteld tegen “studievoortgangsbepalingen”. Artikel I.3, 69°, f, CHO definieert ‘studievoortgangsbepaling’ als “het opleggen van een individuele maatregel van studievoortgangsbewaking, bedoeld in artikel II.246, § 1 tot en met § 6, § 8 en § 9”.

Hieruit volgt dat de decreetgever de maatregelen van studievoortgangsbewaking, bedoeld in artikel II.246, § 3, CHO óók beschouwt als een ‘individuele maatregel van studievoortgangsbewaking’, die aan de student wordt “opgelegd” en die met toepassing van artikel II.285 CHO onder de

toetsingsbevoegdheid valt van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, na uitputting van de interne beroepsprocedure.

Dat de decreetgever op het vlak van de beroepsmogelijkheden geen onderscheid heeft willen maken tussen “een maatregel [van studievoortgangsbewaking] die verplicht wordt opgelegd (decretaal)” en die waarover de hogeronderwijsinstellingen “autonoom kunnen beslissen er gebruik van te maken in functie van de eigen studentenpopulatie, instellingscontext en -noden en het eigen begeleidings- en remediëringsbeleid”, vindt ook steun in de parlementaire bespreking: die maatregelen van studievoortgangsbewaking, zonder onderscheid, “blijven studievoortgangsbeslissingen waartegen zowel intern als extern beroep kan worden ingediend door de student” (*Parl.St.* VI.Parl. 2021-22, nr. 1337/1, 69 en 72).

10. Door aan te nemen dat de betrokken maatregel geen maatregel van studievoortgangsbewaking is, omdat ze verplicht wordt opgelegd en dat ze daarom niet vatbaar is voor beroep, faalt het middelonderdeel naar recht.

*c. eerste middelonderdeel*

11. Ook uit de artikelen 24, § 9, en 81, § 1, OER 2024-25 blijkt volgens de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen dat tegen het opleggen van een bindende voorwaarde als bedoeld in artikel II.246, § 3, tweede lid, CHO intern beroep kan worden aangetekend.

Volgens verzoekster steunt deze beoordeling op een verkeerde lezing van de genoemde bepalingen van het OER 2024-25, die een onderscheid maken tussen (beroepbare) bindende voorwaarden en (niet-beroepbare) drempelvoorwaarden.

12. Uit de beoordeling van het tweede middelonderdeel volgt dat de betrokken voorwaarde een maatregel van studiebewaking is waartegen

overeenkomstig artikel II.285 CHO beroep openstaat bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na uitputting van het intern beroep.

Verzoeksters lezing van de artikelen 24, § 9, en 81, § 1, OER 2024-25 nodigt de Raad van State uit om hieraan een met de decreetgeving strijdige interpretatie te geven.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen kwalificeert de zogenaamde “drempelvoorwaarde” die volgt uit artikel II.246, § 3, CHO evenwel terecht als een bindende voorwaarde en stelt vast dat tegen bindende voorwaarden overeenkomstig de artikelen 24, § 9, en 81, § 1, van het OER 2024-25 een georganiseerd beroep open staat. Verzoekster toont niet aan dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen niet tot deze wetsconforme interpretatie mocht besluiten.

13. Ook het eerste middelonderdeel kan de nietigverklaring niet verantwoorden.

*d. besluit*

14. Het eerste middel wordt verworpen.

*B. Tweede middel*

*Uiteenzetting van het middel*

15. Het tweede middel is genomen uit de schending van artikel II.246, § 6, CHO evenals van artikel II.285, tweede lid *iuncto* artikel I.3, 69°, f, CHO:

“Doordat, eerste onderdeel, het arrest beslist dat artikel II.246 § 6 Codex Hoger Onderwijs de hogeronderwijsinstellingen en dus verzoekster toelaat om in individuele gevallen af te wijken van de toepassing van artikel II.246

§ 3 al. 2 Codex Hoger Onderwijs in geval van overmacht of bijzondere individuele omstandigheden,  
terwijl artikel II.246 § 6 Codex Hoger Onderwijs enkel toelaat om af te wijken van het opleggen van een bindende voorwaarde, en dus van een beslissing van de instelling om een bindende voorwaarde op te leggen. De litigieuze voorwaarde is evenwel niet opgelegd door verzoekster, maar volgt van rechtswege uit de toepassing van artikel II.246 § 3 al. 2 Codex Hoger Onderwijs,  
en doordat, tweede onderdeel, de Raad zich in het bestreden arrest bevoegd verklaart voor de beslissing om al dan niet een afwijking te verlenen van de toepassing van artikel II.246 § 3 al. 2 Codex Hoger Onderwijs, en dergelijke beslissing dus beschouwt als een studievoortgangsbepaling, andermaal in de zin van artikel I.3, 69° f Codex Hoger Onderwijs,  
terwijl artikel I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs een exhaustieve lijst bevat van beslissingen die als studievoortgangsbepalingen kunnen worden beschouwd in de zin van de Codex Hoger Onderwijs. Artikel I.3, 69° f brengt enkel het opleggen van een bindende maatregel onder het begrip ‘studievoortgangsbepaling’ maar het [*lees*: niet] de beslissing om een afwijking toe te staan op de toepassing van rechtswege van artikel II.246, § 3 al. 2 Codex Hoger Onderwijs.”

### *Beoordeling*

16. Anders dan ten tijde van het bodemgeschil, betwist verzoekster in het middel niet langer haar bevoegdheid om ook in geval van een maatregel als bedoeld in artikel II.246, § 3, tweede lid, CHO de toepassing van het decreet te milderen in geval van overmacht of bijzondere individuele omstandigheden.

17. Bij de beoordeling van het eerste middel, tweede onderdeel, is vastgesteld dat ook de maatregel bedoeld in artikel II.246, § 3, tweede lid, CHO een bindende voorwaarde is, die – weliswaar decretaal verplicht – wordt opgelegd door de onderwijsinstelling.

Het eerste onderdeel van het tweede middel, dat uitgaat van een tegenovergesteld standpunt, faalt naar recht.

18. De bevoegdheid van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen om kennis te nemen van een beroep tegen een studievoortgangsbepaling omhelst ook de bevoegdheid om kennis te nemen van een geschil

dat de weigering betreft om een dergelijke studievoortgangsbeslissing te nemen of de weigering, te dezen, om zich in het kader van een dergelijke studievoortgangsbeslissing uit te spreken over overmacht of bijzondere individuele omstandigheden die door de student worden ingeroepen en aldus af te wijken van het opleggen van de bindende voorwaarde.

Ook het tweede onderdeel van het tweede middel faalt.

19. Het tweede middel wordt verworpen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 26 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vierentwintig maart tweeduizend zeventwintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| Geert Van Haegendoren, | kamervoorzitter, |
| Jurgen Neuts,          | staatsraad,      |
| Jim Deridder,          | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Frank Bontinck,        | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Frank Bontinck**

**Geert Van Haegendoren**